

תת"ע 3814/01/19 - מדינת ישראל נגד בר לביא אלדד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-01-3814 מדינת ישראל נ' בר לביא אלדד

לפני כבוד השופט שרתית קריספין

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

נגד

בר לביא אלדד ע"י ב"כ עו"ד אסל בר לביא

הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 18.11.20, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין הובלת משקל יתר בגרור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 85(א)(5) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בא כוח הנאשם, כפירה בשמו באישום המיחוס לו וטענה: "מדובר בעגלת מאד קטנה, זו לא משאית. אני טוען כי למשטרת ישראל אין בכלל סמכות להשתמש במאזניים. מאחר ויש תקנות למשקלים ואין אפשרות להשתמש במשקל זהה כדי לשקל רכבים".

מטעם המאשימה, העידו רס"ב אריאל מרום, מטumo הוגש הדו"ח, שסומן ת/1 ודו"ח יעקוב, שסומן ת/2 ומר יוסף שדי, משרד התחבורה, מטumo הוגש: ת/3 - תעודה עובד ציבור לעניין כiol בתחילת המשמרות, ת/4 - תעודה עובד ציבור לעניין כiol בסוף המשמרות ות/5 - תעודה עובד ציבור לעניין שקיילת הרכב.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגש, על פי בקשה ההגנה בכתב לאחר הדיון, נוהל משרד התחבורה, שענינו, הפעלת מאזניים ניידים.

על פי גרסת המאשימה, ביום 18.11.10, בסמוך לשעה 10:40, נаг הנאשם ברכב בכיביש 5, ממערב למזרחה ובהגיעו בסמוך לק"מ 5, נעצר לבדיקת משקל, בעמדה ניידת של משרד התחבורה.

כעולה מראיות המאשימה, ת/5 ות/1, הרי שהגרור שהוביל הנאשם, נשא, לכארה, משקל יתר - 700 ק"ג משקל כולל כאשר המשקל הכללי המותר, הוא 500 ק"ג בלבד.

עד תביעה 2, יוסף שדי, העיד כי הוא בוחן רכב במשרד התחבורה מזה שנים רבות ומהמסמכים הגoso מטעמו, עולה כי ביצע למאזנים הנידים בדיקת ציל, בתחילת המשמרות ובסתופה וכי נמצא כי אין סטייה במאזנים.

במסגרת חקירתו הנגדית, השיב העד כי המספר המזהה של המשקל בו עשה שימוש ביום עד האירוע, הנו 325773 וכי הוא זהה למספר הרישוי של המשאית המובילה את המשקל.

העד נשאל אם למשקל יש גם מספר סידורי של משרד התעשייה והשיכון, כי בתעודת האימוט דיווק, שצורפה ל-ת/5, יש מספר של משרד התעשייה, אך אין אפשרותו, בשלב זה, לקשר בין המספר של משרד התעשייה למספר של המאזנים בהן עשה שימוש.

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו לא יתכן כי הייתה חריגה של 200 ק"ג במשקל הגורר, שכן, הוביל מטען של 9 סורגים מברזל וכל סוג שוקל, לפחות היותר, 20 ק"ג.

עוד טען הנאשם, כי במהלך השקילה, לא ניתקו את הגורר מהרכב.

בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם, כי לא שקל את המטען לפני הנסיעה, אך על פי טבלאות של משקלי פרופילים, ניתן לעשות חישוב.

הנאשם נשאל אם הודה בפני קצין המשטרה, שערך לו שימוש, כי לא ידע שהוא מוביל משקל יתר ואישר כי כך אמר, שכן לא ידע כיצד ההתמודד עם תוצאות השקילה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בוחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במהלך פולוי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הראייה המרכזית בתיק, עליה יקום ויפול דבר, הנה המשקל/מאזנים, בהם נערך שימוש לשקלית הגורר וברוי, כי יש לוודא כי המשקל אמין ומדויק, בטרם יוכרע דיןו של הנאשם בעבירה מסווג זה.

המאמינה לא הרימה את הנטול הנדרש להוכחת דיווקו של המשקל, שכן מראיתיה, לא ניתן לקשר בין מספר המשקל בו נעשה שימוש לשקלית הגורר שהוביל הנאשם, למספריהם של ארבעת המשקלים/מאזנים, שנבדקו על ידי משרד הכלכלה והתעשייה ונמצאו מדויקים, כעולה מתעודת אימוט ודיווק שצורפה ל-ת/5.

לגביו המשקל שמספרו 3257272 ובו נעשה שימוש ביום עד האירוע, כעולה מראיתיה מאמינה ועדותם של עד תביעה 2,

לא צורף כל מסמך המאמת את דיוקו ובნסיבות אלה, לא ניתן לקבוע כי תוצאות השケילה מדוייקות ונכונות.

לפיכך, המאשימה לא הוכיחה אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, שכן, גרסת ההגנה לפיה לא הייתה חריגה של 200 ק"ג במשקל הכלול של הגورو, לא נסתרה.

ה הנאשם עמד על כך שהוביל מטען במשקל נמוך יותר ועדותם עשתה עליו רושם אמין.

לאור כל האמור לעיל, החלמתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מורה על ביטול הדיון.

המצוירות תשליך עותק מפסק הדין אל הצדדים.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ט, 11 ביולי 2019, בהעדר הצדדים.